

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ELF IS NIET GELIJK AAN TWAALF

Toneelspel in twee bedrijven voor jongeren

door

1880

Dries Depelchin

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2003

Nr.2791

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ELF IS NIET GELIJK AAN TWAALF* op te voeren moet de naam van auteur *DRIES DEPELCHIN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2003/0220/037
ISBN 978-90-385-08405

© 2003 Toneelfonds J. Janssens/Dries Depelchin
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(16 spelers + figuratie)

SELINA : onzeker meisje van 15 jaar.

VADER/ OBERON : verbitterde figuur/ koning van ‘het slechte hof’

BEBEL : elfenjongen

PUCK : boze, valse elf, van het slechte hof

TITANIA : elfenkoningin, heerseres van het ‘goede hof’, bedrieglijk

GWYN : jongen, wisselkind

ANNE : meisje, wisselkind. Dubbelgangster van Selina. Slecht van aard.

PHOOKA : elf met bokkenhoofd, voedt zich met de zielen van slechte of ontrouwe elfen

MEESTERES DER WINDEN : bewaakster van de uitgang van elfenland, het huis der winden

GEVANGEN ELFENKINDEREN : 2 slonzige, vieze wisselelfjes, die in de cel zitten

3 SLECHTE ELFENSOLDATEN

2 GOEDE ELFENSOLDATEN

Figuratie: (10)

2 HOFDAMES

WINDELFEN/VOORBIJGANGERS

2 SLECHTE ELFENSOLDATEN

3 GOEDE ELFENSOLDATEN

Beweging : (10)

-de haastige voorbijgangers (tafereel 1/1)

-heen en weer lopende elfen (tafereel 1/2)

-intrede van Titania (tafereel 1/3)

-de cel: gevangen (tafereel 1/5)

-gevecht tussen de elfensoldaten (tafereel 2/2)

-het ‘Huis der Winden’ (tafereel 2/3)

-de haastige voorbijgangers (tafereel 2/5)

-opgooien doeken: slot (tafereel 2/8)

DECOR

Zijdecor links : zetel + lamp/ troonkamer

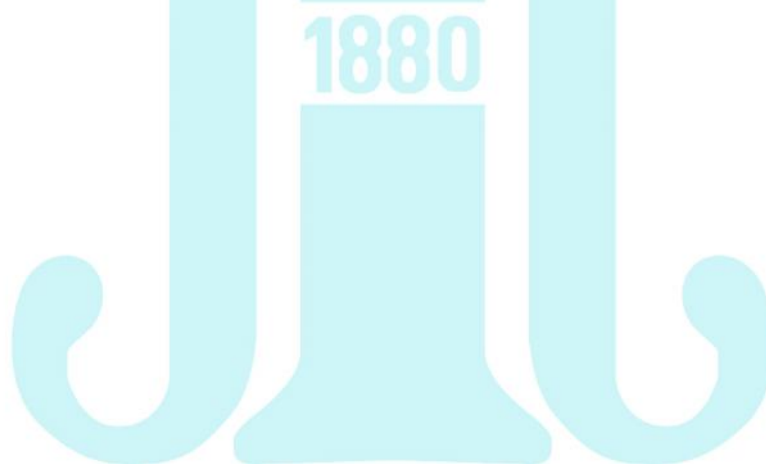
Zijdecor rechts : de steeg met straatlantaarn / metalen hek erachter

Middendecor: zetstukken: -9 pilaren met lichte groene stof in verschillende tinten, van binnen uit verlicht.

-de bult wordt gesuggereerd door een hoopje doeken in verschillende groene tinten. Vooraan is een aanlegsteiger in het 'water' gebouwd.

KORTE INHOUD

Selina loopt weg van haar verbitterde vader, en wordt meegelokt door de elf Bebel. Bij de Shee, het elfenvolk heerst een verbitterde strijd tussen het Goede Hof van koningin Titania en het Slechte Hof van Oberon. Titania wordt door Puck aangezet Selina met een list in elfenland te houden. Selina is gedoemd om voor altijd onder de elfen te blijven, en het elfenras te versterken. Een web van intriges en een hevige machtsstrijd maken het haar extra moeilijk om toch door de mazen van het net te glippen. Ondertussen worden thuis vreselijke dingen teweeggebracht door haar 'wisselkind'.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

woonkamer thuis

(Bij de zetel op het linkerpodium brandt de lamp. Vader zit in de zetel met zijn krant(dd. augustus 2002). Selina staat voor hem. Ze draagt het haar rechtop. Er hangt een stilte.)

SELINA : *(met trillende stem)* Okee, papa... als dat je laatste woord is... Ik ga weg. Ik kom nooit meer terug. *(Selina draait zich om, en verlaat de scène.)*

VADER : *(stilte – barst ineens uit)* Mij best! Stik dan... *(stilte)* Wat denken ze wel? Tsss... hun haar rechtop zetten. Je kunt in het leven niet altijd doen waar je zin in hebt. De gemeenschap verwacht ook nog wat van je, zelfs als je pas 15 bent. Dat kun je toch niet maken? Ach wat, vanavond staat ze hier te janken op de stoep. Ik zie het al voor me...haar schouders hoog opgetrokken, en maar schokken. En dan zal mijn hart weer smelten, zoals gewoonlijk. Ik zal haar binnenlaten en zeggen: Niet meer huilen kind, het gaat wel over. Jong zijn heeft nu eenmaal zijn nadelen. En dan zal ze me omhelzen en is alles weer goed.

(Licht uit op het zijpodium. Licht zwelt aan op zijpodium rechts. Selina zit met haar rug tegen de lantaarnpaal. Enkele voorbijgangers komen haastig langs.)

SELINA : *(kwaad)* Nu heeft hij me echt gekrenkt.” ’t Is niet omdat je nu tot de stekelvarkenachtige behoort, dat je me hier de les gaat spellen!” Z’n stem klonk hard. Harder dan beton. En dan nog waar al m’n vriendinnen bijstonden. Hij kon weer niet wachten tot we thuis waren. Dat zou op zich al erg genoeg zijn! Neen, ik wil niet meer.

(stilte)

Soms wil ik vluchten... ver weg naar een land zonder tijd, zonder grenzen, zonder spot. Gewoon mezelf zijn... gewoon zijn... *(blijft onbeweeglijk zitten)*

op straat

(Het licht dimt, als er zachte muziek weerklinkt, begint Selina heen en weer te wiegen. Bebel, een klein mager jongetje komt dansend op. Zijn kledij is licht, broos bijna. Hij beweegt soepel voor Selina, die niet opkijkt, tot hij haar aanraakt.)

SELINA : O.

BEBEL : O.

SELINA : Wat doe jij hier nog zo laat op straat?

BEBEL : Wat doe ik hier nog zo laat op straat?

SELINA : Dat vroeg ik je toch?

BEBEL : Dat vraag je me toch?

SELINA : Luister eens hier, ventje. Ik ben vandaag al genoeg gekwetst. Als je niets zinnigs kunt vertellen, rot dan maar op.

BEBEL : Maar ik wil je niet kwetsen... Ik wil alleen maar spelen.

SELINA : *(snauwt)* Speel met vriendjes van je eigen leeftijd.

BEBEL : Die zijn er niet meer.

SELINA : Nu niet meer, neen, 't is verdorie half twaalf. Morgenvroeg, op school, bedoel ik.

BEBEL : Neen, ik bedoel, waar ik vandaan kom, zijn er geen meer.

SELINA : *(spottend)* Waar kom jij dan wel vandaan? Uit een of ander land zonder kinderen?

BEBEL : Soms heb ik dat gevoel wel, ja. *(aarzelt even, steekt dan zijn hand uit)* Ik ben Bebel...

SELINA : Bebel? Gekke naam... Ik ben Selina.

BEBEL : Selina? Dat betekent maan... kind van de maan.

SELINA : Jij bent wel erg wijs voor zo'n kleine jongen.

BEBEL : Wij zijn vroegrijp.

SELINA : Wie zijn wij?

BEBEL : Gewoon wij. De elfen.

SELINA : O. En ik ben de boze bostrol. Boe!

BEBEL : Neen. Bostrollen zijn niet zo knap als jij. Ze hebben grote knobbelneuzen, maar hun haar is niet zo gek gekleurd.

SELINA : Ach, hou op met je onzin. Ga naar huis... of ga spelen.

BEBEL : Okee. Maar wil je niet met me meegaan? Ik ben de weg kwijt...

SELINA : (*staat zuchtend recht*) Selina de barmhartige! Ach wat, ja okee, ik ga wel even met je mee. Woon je hier ergens in de buurt?

BEBEL : Niet direct. Het is wel even stappen. Net buiten het dorp, tot bij de bult.

SELINA : De bult? Da's meer dan een half uur wandelen! En daarbij, het is er veel te donker.

BEBEL : (*neemt haar hand vast*) Wees maar niet bang! Ik ben toch bij je?

Scène 2

de bult

(Het licht gaat uit. De zachte muziek weerklinkt. Het licht zwelt aan op de middenscène. Bebel komt het eerst, buiten adem, opgehold. De bult wordt gesuggereerd door een hoop groene doeken in verschillende tinten.)

BEBEL : Kom, Selina. Hier is het heerlijk.

SELINA : Ik kan niet meer. En daarbij, jij moet dringend naar huis. Je ouders zijn vast doodongerust.

BEBEL : Ik heb toch helemaal geen ouders. Elfen worden wel geboren uit andere elfen, maar ze leven niet lang met elkaar onder eenzelfde bladerdak. Ikzelf ben de trotse bezitter van een jonge hazelaar. Wij leven in en rond onze bomen. Anderen leven op de bodem van de zee, de Silkies... Ons volk heet de Shee, de heuvelelfen. Hier is de ingang van ons land. Jij wou toch naar een wereld

zonder tijd, zonder grenzen, waar je gewoon jezelf kunt zijn? Pas op voor wat je wenst.

SELINA : Maar hoe weet jij dat allemaal?

BEBEL : It takes an elve to know one...

SELINA : Maar wat voor...

BEBEL : ...onzin ik allemaal uitkraam? Kijk, Selina... Het zit zo... Wil jij een ander leven, weg van alles?

SELINA : Euh...ja?

BEBEL : Kijk naar boven, Selina! Volle maan! Jouw maan! Jouw nacht! Als je negen maal in wijzerzin rond de heuvel loopt, kom je er vanzelf.

SELINA : Ik weet niet...

BEBEL : Jawel. Alles wat ik je vertel is waar. We hebben je nodig, Selina.

SELINA : Als gewone mensen mij al niet nodig hebben, wat zouden elfen mij dan... ai, nu begin ik zelf al.

BEBEL : Er is wel een maar...

SELINA : Ha! Het addertje onder het gras!

BEBEL : Je moet een tijdje bij ons blijven... zeven elfenjaren...

SELINA : Zeven jaar? Dan ben ik 22 als ik terug kom,... geen problemen meer om alleen te gaan wonen... Ik mag mijn haar rechttop zetten, een hip kleurtje geven,... *(spottend)* Okee, het lijkt me wel wat!

BEBEL : *(glimlacht geheimzinnig)* Goed dan, Selina. Geef me je hand. Het is tijd.

(Ze beginnen langzaam in wijzerzin rond te lopen, het licht dimt. Er weerklinkt steeds versnellende muziek, als gaat de tijd steeds sneller voorbij.)

de aanlegsteiger / het elfenwoud

(Ondertussen worden de zuilen geplaatst, in verschillende tinten groen. Ze suggereren de paden die door het elfenland kronkelen, en de bomen. Een enkele elf zit vooraan op de aanlegsteiger, en staart het publiek spottend aan. Het is Puck. Op de achtergrond lopen elfen heen en weer (windelfen)).

PUCK : *(lachend kijkt hij naar beneden, van de steiger af, als in het water, hij draait erin met zijn vinger)* Goed zo, Bebel, breng ze maar naar hier! Maar je hebt haar niet alles verteld, Bebel. Hoe lang een elfenjaar in mensenjaren duurt bijvoorbeeld, of de reden waarom je haar naar hier hebt meegelokt... Durf je haar dat te vertellen, Bebel?

(Puck blijft het schouwspel gadeslaan van op de steiger. Selina komt het podium centraal opgelopen. Ze beweegt sierlijk tussen de kokers, en geniet zichtbaar.)

SELINA : Maar het is hier prachtig, Bebel. Zo groen, zo zuiver. Ik voel me echt vrij.

BEBEL : *(komt slenterend op)* Dat zei ik je toch...

SELINA : Maar ben jij dan zelf niet blij dat je thuis bent? Oh, ik wil hier wel voor altijd blijven. Weg van die stinkende uitlaatgassen, geen voorbij denderende vrachtwagens, geen massa's en massa's mensen... Hoor je dat Bebel?

BEBEL : Wat dan?

SELINA : Niets! Fantastisch toch, ik hoor niets!

BEBEL : *(haalt zijn schouders op)* Hier moeten we linksaf, het linkerpad moeten we nemen. Rechts leidt naar het Slechte Hof. Daar heerst koning Oberon, als een tiran. Wij moeten naar Titania, zijn vrouw. Naar het Goede Hof.

SELINA : Hola! Problemen in het elfengezinnetje?

BEBEL : Tja... Kom op!

(Ze worden opgeschrikt door het geluid van hoefgetrappel en gehinnik van paarden. Ze verstoppen zich achter de zuilen. Alles wordt duister, enkel een rode spot verlicht de scène. Een ruiter komt de scène opgewandeld, kijkt rond, haalt de schouders op. Enkele andere soldaten van het Slechte Hof volgen.)

SLECHTE ELFENSOLDAAT 1 : Niets aan de hand. Ik dacht dat ik stemmen hoorde...

(tot de anderen) Rij maar verder, ik haal jullie wel in! *(De elfensoldaat kijkt nog even rond, en gaat af.)*

SELINA : Hemeltjelijef! Wie was dat?

BEBEL : Een ruiter van het Slechte Hof! We moeten oppassen...

SELINA : Waar heb je me in hemelsnaam naartoe gelokt?

BEBEL : Kom op, het linkerpad! Titania verwacht je!

(Bebel en Selina gaan af. Puck staat spottend op.)

PUCK : Haast je, Bebel! Titania verwacht je! Hahahahaha... *(Puck gaat af, ook langs het linkerpad.)*

Scène 3

de troonzaal van Titania

(De hofdames maken de troon van Titania klaar op het zijdecor links. De zetel wordt met een groene doek overtrokken, overal worden bloemen rondgestrooid. De twee goede soldaten gaan achter de troon staan. De hofdames zetten zich neer aan de voet van de troon.)

GOEDE ELFENSOLDAAT 1: Hare majesteit, koningin Titania, vrouwe der bloemen, heerseres der bomen.

(Titania komt traag op van links, en neemt plaats op de troon. Elfensoldaat 1 fluistert haar iets in het oor.)

TITANIA : Een audiëntie? Nu? *(De elfensoldaat fluistert opnieuw.)* Bebel? En wie heeft hij meegebracht, een mensenkind? Dat belooft spannend te worden! Een kind uit het land der dwazen! *(maakt een onverschillig gebaar)* Laat ze maar binnen!

(Puck komt binnen.)

Puck? Waar is Bebel? Ga weg, valse elf, ren maar terug naar die bastaard van een Oberon...

PUCK : (*sluw*) Maar majesteit, ik breng je heuglijk nieuws... Oberon wil een pact...

TITANIA : Dat hij maar iemand anders 'pakt'!

(*De elfensoldaten grinniken, de hofdames giechelen.*)

PUCK : Bebel komt naar hier, mét een mensenkind! We moeten haar hier houden. Je weet dat het elfenras gedoemd is om te verdwijnen! We kwijnen weg. Geen vers bloed meer. Ze moet hier zeven elfenjaren blijven... da's bijna een heel mensenleven! Maar voor ons maar een oogwenk! Zij kan ons ras versterken! (*geeft haar een vreemd flesje*) Dat moet je haar schenken, Titania... Als ze zich hiermee de haren wast, verlaat ze elfenland nooit meer. En Oberon, die zal naast je zijde zetelen, want het volk zal weer groot worden!

TITANIA : (*denkt na, bekijkt de fles*) Mmmm, toch wel het overwegen waard... Ik zal maar niet vragen waar je dit vandaan hebt, Puck. Ga terug naar Oberon, en vertel hem dat ik erover zal nadenken. Ga nu!

(*Puck buigt en verlaat de scène.*)

Een pact met Oberon. De koning van het Slechte Hof eindelijk weer aan mijn zij. We worden weer sterk, zoals vroeger. Het elfenras zal weer krachtig zijn, krachtiger dan ooit tevoren...

(*Bebel en Selina komen op.*)

BEBEL : (*valt neer op zijn knieën*) Titania...

TITANIA : Bebel, wat heb je daar nu weer meegebracht? Een mensenkind? En wat heeft ze mooie haren! (*lacht kil*)

BEBEL : Dit is Selina, vrouwe. Ja, ik dacht zo... we kunnen wel wat euh... vers....

TITANIA : Heb je haar dat verteld, Bebel?

SELINA : Bebel heeft me verteld dat jullie me nodig hebben, hij zei niet precies waarom. Maar ik wil hier wel blijven... zeven jaar...

TITANIA : (*glimlacht*) Zeven elfenjaren... heeft hij je ook verteld hoe lang dat is?

SELINA : Verschilt dat dan...

(*Bebel schuifelt voorzichtig achteruit. De hofdames fluisteren en giechelen.*)

TITANIA : Maak eens vlug een rekensommetje, Bebel!

BEBEL : (*met het hoofd gebogen, durft Selina niet aan te kijken*) Zeven maal zeven is..

SELINA : Negenenveertig jaar? Ben je gek?

TITANIA : Ach kind, da's zo voorbij... En het is hier zalig toeven... De wereld van de dwazen kan aan de onze niet tippen... En als je hier blijft, leef je voor eeuwig. We zenden wel een vervangster naar jouw wereld... Niemand zal het merken...

SELINA : Een vervangster? Een dubbelgangster?

TITANIA : Wij prefereren de term: 'wisselkind'.

SELINA : Bebel, je hebt me verraden...

BEBEL : Ik dacht dat je weg wou?

TITANIA : (*staat recht, komt tussenbeide*) Kom, kom, geen ruzie. (*toont het flesje van Puck*) Ik heb een geschenk voor je, Selina. (*houdt het flesje omhoog*)

SELINA : (*brutaal*) Neen, dank je. Ik wil niet langer bedrogen worden. Ik wil hier weg.

TITANIA : (*kwaadaardig*) En denk je dat dit nu nog kàn? (*zachter*) Neem dit flesje, en was je haren met de geurige vloeistof. Je haar zal van een nooit geziene schoonheid zijn, en je wordt niet meer ouder...Als je naar de mensenwereld terugkeert, zul je nog net zo zijn als nu... jong, fris, groen als een lenteblaadje. (*duwt het in Selina's handen*)

SELINA : Ik wou dat ik je kon geloven...

TITANIA : Vertrouw je zelfs een koningin niet meer? (*draait zich om en verlaat de scène*)

(*De soldaten volgen. Bebel en Selina blijven alleen achter. De hofdames ruimen de troon af.*)

SELINA : (*droevig*) Waarom heb je me dat niet verteld, Bebel? Waarom niet?

BEBEL : Was je meegekomen, als ik je had verteld dat je hier zo lang zou moeten blijven?

SELINA : (*schudt het hoofd, steekt het flesje omhoog en bekijkt het*) Ik moet zeggen, dat het wel aanlokkelijk klinkt... Mooie, glanzende lokken, eeuwig jong...

BEBEL : En geloof je dat? Elfen zijn bedrieglijk... dat heb je toch zelf gemerkt.

SELINA : Zou de koningin der elfen mij iets voorliegen?

Scène 4

woonkamer thuis

(*Het licht dimt. Ondertussen zit vader weer in de zetel. Hij ligt te slapen, zichtbaar verouderd, met de krant nog in zijn hand. Een ander meisje, het wisselkind Anne, dat precies zo gekleed is als Selina, komt zachtjes de scène op.*)

ANNE : Papa?

(*Papa ontwaakt uit een diepe slaap. De krant valt op de grond. We zien de datum: augustus 2006.*)

VADER : Selina? Je komt dus toch nog terug... Na al die jaren... Och god, je bent niets veranderd... Je bent vier jaar weggebleven... Selina, miste je me dan helemaal niet?

ANNE : (*onverschillig*) Ach ja, de tijd is voorbij gevlogen. Ik blijf niet lang, vader.

VADER : Dat is wat je me na al die tijd komt vertellen... dat je niet lang blijft?

ANNE : (*haalt haar schouders op*) Tja...

VADER : (*staat moeizaam recht*) Nu, dan heb ik jou ook niets meer te vertellen... (*gaat af*)